

שלנו

8

6

4

מדור המייסדים

על הפרשה - ויצא

בחירה ובריחה

הידושה הגדול של פרשת השבוע הוא: השלמת הכרת דמותו הייחודית של יעקב אבינו. בקורותיו בפרשה, אנו נדרשים להעמיק וללמוד לא רק את מה שארע, אלא גם את המניעים למעשיו. המילה הפותחת אתהבפרשה היא "ויצא". מדרש תנחומא בפתחת פרשתנו מזכיר לנו את הרקע ליציאתו של יעקב אבינו מהארץ, הפסוק "וישמע יעקב אל אביו ואל אימו וילך פדנה ארם", עומד כהקדמה ליציאה בפועל. הדרשן בוחר לפתוח את הדרשה בפסוק מספר משלי: "דרך אויל ישר בעיניו ושומע לעצה חכם". יעקב הוא

המשך בעמוד 3 <

חשוב לציין את ההישג הגדול של ההתיישבות ביהודה ושומרון שהחל ב"ה להניע את גלגליו וכולם מצפים לאישורו: מתווה ההסדרה שהתגבש השבוע. מלבד ההתמודדות עם האיום על אלפי בתים ומשפחות רבות ברחבי יהודה ושומרון, הוא אמור לתת לגיטימציה להתיישבות ולקבע בחוק את אחריותה של המדינה לתושביה. השבוע בישעמדה - על היתרונות החשובים של מתווה ההסדרה.

[המשך בעמוד הבא](#)

יציאה	כניסה		יציאה	כניסה	
17:13	16:11	חברון	17:15	15:56	ירושלים
17:14	16:12	שכם	17:17	16:15	תל אביב
17:18	16:09	באר שבע	17:14	16:04	חיפה

דעני העברת

Lev Haolam
לב העולם

קריאה לאמני ויצרני יהודה, שומרון והגולן

לחברה הנלחמת בחרם על מוצרי יו"ש בעזרת רכישה ושיווק, דרושים יצרנים בתחומי מזון, אמנות קוסמטיקה ועוד.

פנו אלינו ויחד נחזק את ההתיישבות: 02-645-5424 | neriya@levhaolam.com

ביהודה ושומרון עדיין לא הוסדרו. נטילת האחריות הזו היא דבר שטרם התרחש מאז חזרנו אל נחלת אבותינו והחוק הזה יביא קץ לעניין זה. במבט רחב, מתווה ההסדרה טוב למעמדה של ההתיישבות וגורם לשינוי דרמטי בתפיסה המשפטית והמדינית של אזור יהודה ושומרון. כמה חבל שתחילת הפעולה על החלת חוק ההסדרה נעשתה תחת לחץ פסיקת בג"ץ שהורה בניגוד לכל מוסר וצדק לפנות ישוב בארץ ישראל עד לסוף החודש הזה. למעשה, כל ההתקדמות של מתווה ההסדרה לא הייתה מושגת ללא תושבי עמונה, ואין ספק שהחוק והישגיו ההיסטוריים רשומים על שמם, כמו גם על שרי הממשלה וחברי הכנסת שפעלו ללא לאות למענו. כמה כואבת הידיעה כי חרב הפינוי עדיין מונפת מעל הישוב עמונה, וכולנו תקווה כי למרות פסיקת בג"ץ בסופו של דבר תישאר נוכחות יהודית על ההר בכל מצב.

ישנן מספר בשורות חשובות נוספות שמתווה ההסדרה מביא עמו:

א. בניגוד למצב הקיים כיום, בו ההחלטה הסופית בכל הנוגע לקרקעות ביהודה ושומרון נופלת בידי בית המשפט, חוק ההסדרה נותן את ההחלטה לידי הרשות המחוקקת - כנסת ישראל. הדמוקרטיה נכנסת לתמונה והיא המחליטה על עתיד ההתיישבות ביהודה ושומרון.

ב. תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן יוכרו על ידי המדינה כתושבי האזור. מדובר במהלך חשוב מכיוון שעמדת המדינה לגבי תושבי האזור קובעת את היחס שלה כלפיהם ואת התנהגות הממסד כלפיה.

ג. המהלך מכיר בהתיישבות ביהודה ושומרון כצורך ציבורי שראוי להפקיע עבורו אדמות ושהצרכים שלו הם ראשוניים במעלה.

ד. כפועל יוצא מהמהלך כנסת ישראל מכירה באחריותה של המדינה למצב בו יישובים שונים

כבר מעל לחצי שנה שחוק ההסדרה תופס כותרות בסדר היום של הציבור הישראלי. השאלה הגדולה בנוגע לעתיד ההתיישבות היא דבר שמעסיק אותנו לא פעם בשיח שלנו כאזרחים במדינת ישראל. השבוע התבררנו על התקדמות משמעותית בנושא זה.

מטרתו העיקרית של החוק היא הסדרת מעמדם המשפטי של אלפי בתים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, אשר נבנו בהחלטה ממשלה ובאישורה על אדמות שלימים התגלו בהם קשיים משפטיים. יחד עם זאת, לדאבונו, החוק יעבור ללא הסעיף שמכשיר את המבנים שמולם תלויים ועומדים כעת צווי הריסה של בג"ץ והוא לא יפקיע אותם. עמונה, תשעת הבתים בעפרה ובתים בשכונת נתיב האבות בגוש עציון, עליהם כתבנו מעל דפים אלו בחודשים האחרונים, לא נכללו בהצעת החוק מכיוון שמולם עומד פסק דין חלוט של בג"ץ הקובע שיש להרוס את הבתים. למרות מורכבות המצב חשוב להבהיר את עמדתנו העקרונית - על היישוב עמונה להישאר במקומו ולא לזוז בשום מחיר.

יחד עם זאת, ללא ספק, מדובר במהלך חשוב ואסטרטגי בהתיישבות במידה והוא יאושר ויצא לדרך. ניתן לומר, כי החוק משדרג את מעמדם החוקי של היישובים ביהודה ושומרון, וגם מתמודד עם הטרור המשפטי של ארגוני השמאל נגד מפעל ההתיישבות, והמשחק הבג"צי המכוער במסגרתו מתעללים עותרים, פרקליטים ושופטים בחיי המתיישבים ביהודה ושומרון.

יושבי ראש סניפי הליכוד בביקור בעמונה השבוע

לכבוד שנת היובל למלחמת ששת הימים ציאה לאור בע"ה סדרת סרטי

"תנ"ך בשטח" (DVD)

13 סיורים מודרכים באתרי התנ"ך בירושלים, ביהודה ובשומרון
על ידי ד"ר חגי בן ארצי
מרצה באוניברסיטת בר אילן

**סדרת חובה למורים לתנ"ך, להסטוריה ולידיעת הארץ, למורי דרך
ולמדריכי טיולים, ולכל חובבי התנ"ך ואוהבי ארץ ישראל**

הסדרה כוללת:

1. חלום יעקב בבית אל
2. מצבת קבורת רחל בבנימין
3. משכן ה' בשילה
4. הגלגל בערבות יריחו
5. שכם - עיר ההבטחה והברית
6. חברון - עיר האבות והאימהות
7. ירושלים הקדומה - עיר דוד
8. הר הבית בירושלים
9. שמואל הנביא במצפה (נבי סמואל)
10. קרבות המכבים
11. קומראן - מגילות ים המלח
12. עמוס הנביא בתקוע ובשומרון
13. ירמיהו הנביא בענתות

ניתן לרכוש את הסדרה בעברית או באנגלית.

מחיר 7 סרטים: 250 ש"ח / מחיר הסדרה כולה (13 סרטים): 400 ש"ח המחיר כולל משלוח
לרכישה: חגי בן ארצי, ת"ד 39, בית אל 9063100 לביירוטים: 050-7383550

מכובדת ומתאימה לאבי האומה? מה רצתה התורה ללמדנו על יעקב שפנה אל לבן בצורה זו? בנוסף, הפרידה של יעקב מלבן מודגשת בתורה במילים "ויברח יעקב". המניעים של יעקב ברורים. הניסיונות שאותם הוא עובר עם חמיו, הם בלתי אפשריים. השנים חולפות, יעקב כבר הקים משפחה רחבה והוא מבקש את העצמאות יש לזכור שיעקב בן קנען למעלה מתשעים, בשלב זה, והדרך היחידה והמתבקשת היא הפרדות והתנתקות על מנת לבנות את משפחתו. אולם, בחירת יעקב לברוח, מודגשת כדי ללמדנו לקח ועומק על יעקב.

מהשאלות האלו ומשאלות נוספת, ברור שיעקב אבינו מונע מנקודה אחת. הדרשן

הפרשה. יעקב בדרכו חזרה לארץ, בהקימו מצבת אבנים וחנייתו במחניים וההכנה למפגש המחודש עם אחיו עשיו. לאורך חיי כל אדם, ובמיוחד במצבים קשים ומורכבים, צצות ועולות שאלות אישיות על מסלול חייו, החלטותיו ופעולותיו. פעמים רבות, שאלות אלו אינן רק שאלותיו, אלא אף סביבתו הקרובה והרחוקה מתבוננת ושואלת על מעשיו. כך עומדים לומדי התנ"ך ומבקשי דעת אלוקים ושואלים: מה פשר החלום? היכן ממוקם יעקב - כחלק מהחלום או כצופה בו מהצד? דוגמא נוספת לכך בפרשתנו היא בקשת יעקב מלבן "הבה את אשתי ואבואה אליה". רבי אייבו בבראשית רבה תמה על צורת הבקשה. האם זו בקשה

יש שחר אמנה

גן הילדים במישור אדומים

צילום: חגית גרשטיין

// מראיינות: אלקה רוטשילד, שפרה נוה ואחינעם ראבילו

תפיסת עולם שהיא חזון

יצחק: ימי ילדותי עברו עליי בירושלים החצויה. תחום הקו העירוני (וגם קצת מעבר לו) היה מבחינתי אזור בילוי מועדף, וסוליות נעליי וסנדליי הכירוהו על-פה. כבר אז פיעמה בי ההכרה שמצב זה אינו יכול להימשך לעד, ואין הוא אלא זמני בלבד. אחרי שירותי הצבאי, הדרכתי בה סיורים, שאותם נהגתי לחתום בתצפית לעיר העתיקה ובאמירה: "בשנה הבאה לא נסתפק בתצפיות אל העיר אלא נסייר בתוכה". במלחמת ששת הימים החלום התגשם. כלוחם בצנחנים זכיתי להיות בין משחררי העיר. ירושלים עמדה במרכז המחשבה של תנועת ההתיישבות. הייתה הבנה שיש להקיף אותה במעגלי יישובים יהודיים כדי למנוע מצב שבו ירושלים תשכון בשולי המדינה ומשלושה כיוונים - תהיה מוקפת אויבים, כפי שהיה עד מלחמת ששת הימים. לפיכך, אך טבעי היה שהיזמה הראשונה שהצטרפנו אליה, בחורף תשל"ז, לידתה בשאיפה "לתקוע יתדות סביב לירושלים". זו הייתה מטרת ההתיישבות במישור אדומים. ההצטרפות ליזמות ההתיישבות האחרות באותה תקופה, למשל בגולן, לא באה בחשבון מסיבות הקשורות לבריאות: אם עובר שבוע שלם שלא הגעתי בו לירושלים, אני מרגיש לא טוב.

שיכון עובדים במישור אדומים

התיישבנו במקום שלכתחילה נועד להיות שיכון עובדים בלב אזור תעשייה. מטבע הדברים, השיכון תוכנן לתת מענה לפועלים אך לא למשפחות. הדבר בא לידי ביטוי, למשל, בבניית מבנה מרכזי גדול שישמש מטבח וחדר-אוכל ציבוריים. זווית ראייה אחרת ייצגה אמירתו של מוני בן-ארי, שמצאה לו ייעוד ציבורי אחר: "תודעו לכם שזה יהיה חדר-האוכל של המוסד החינוכי שנקים שם...". הישיבה במעלה אדומים, המבנה הגדול הזה הוסב לבית מדרשה ולחדר-האוכל שלה.

הפנים, נולד נכד. טקס ברית המילה התקיים ברוב עם, ובין הבאים היה גם השר אריק שרון. ללא שום היסוס ניצלתי את ההזדמנות ועטתי עליו עמוס בשלל מסמכים וניירת. אריק שרון היה אז אוהד מובהק של מפעל ההתיישבות. הוא הקשיב, קיבל סקירה מלאה של הנתונים, והתהליך צבר תנופה. לפני העלייה הרשמית על הקרקע, אישרה החטיבה להתיישבות של הסוכנות היהודית את התקציב והתגייסה להביא קרוואנים למקום.

מי כן ומי לא

נעמי: בעת העלייה על הקרקע היינו 14 משפחות ורווק אחד, וכמובן רצינו להתרחב. המשפחות שפנו לקליטה, רובן באו בשיטת 'חבר מביא חבר', אבל כדי לזכות להיכנס ליישוב, היה על הבאים לעבור מיון בסוכנות. לפני שהחלו מבחני הסוכנות, נהגנו, בוועדת הקליטה של היישוב, להפעיל מיון משל עצמנו. בבסיס השיטה עמדה תפיסה הדומה לתפיסה הקיבוצית: כיוון שאנו עומדים להקים חברה קטנה שתהיה כעין ישות אוטונומית, חשוב ביותר שתהיה כימיה טובה בין האנשים שיהיו חברים בה, כך שיוכלו לקבל החלטות משותפות שנוגעות לאופי היישוב, ליעדים שהוא מציב לעצמו ולכיווני התפתחותו. רצינו לקלוט אנשים שייטיבו לשאת על שכמם את עול התפקידים הציבוריים הרבים שיידרשו. כדי לקבוע מי יתקבל לחיק הקהילה, נהגנו לקיים פעילות שהיא כעין 'דינמיקה קבוצתית'. בחנו את האנשים: אלה 'רחמנא ליצלן' אינם משכילים דיים, אחרים - נדמה היה לנו שאינם מתאימים לאופי החיים התובעני ביישוב; אצל אחדים 'זיהינו' ניצני שחצנות ונרתענו מלקבלם - נימוקים מנימוקים שונים. במבט לאחור - המיון היה קפדני למדי ולא מוצדק. אפילו היום המחשבה על המיון הזה מעוררת בי תחושה כבדה של בושה ואני 'מכה על חטא' בגינה. עם זאת, לצד התחושות הקשות, אני חשה גם סיפוק רב, בשל פעולות אחרות שעשינו, שהן ההפך הגמור מאלה שתיארת קודם. מכל מקום, אני מאמינה שעיקר ההבדל טמון בגודל היישוב: יישוב גדול יכול לקלוט מגוון רב יותר של אנשים, כולל אנשים שאינם חברותיים במיוחד. קליטתם של

לחלק מחברינו, שהכירו אותנו ואת דעותינו, נראה צעדנו טבעי ומתאים ואפילו מובן. לאבי הייתי צריך לספק הסברים שיניחו את דעתו. אחרי ביקורו הראשון במישור אדומים, משהתרשם שיש במקום מבנים סבירים ואפילו כביש סלול - נראה היה לי שדאגתו פחתה מעט. בסיום הביקור אמרתי לו: "בשנות ה-20 הצטרפת להגנה כי הבנת שזה מה שצריך לעשות באותה עת. כעת, אני מאמין שזה מה שמוטל עליי, ואת זה אני עושה".

"או או" או: "גם וגם"?

היישוב החל דרכו כיישוב קהילתי. זה היה מובן מאליו כל עוד היינו קבוצה אינטימית, שמנתה לא יותר מ-50 משפחות. עם זאת, מלכתחילה לא הייתה כל כוונה להישאר במתכונת המצומצמת הזאת. בשלב זה החלה להתגבש קבוצה שפניה להקמת עיר. לצדה - ואולי נכון יותר לומר למולה - החלה מתגבשת קבוצה אחרת, שרצתה לשמר את האופי המיוחד של יישוב קהילתי. משנפרדו הדרכים, פנינו, אנשי הגרעין הקהילתי, לדרכנו והקמנו את כפר אדומים. בכפר אדומים התקבצה קבוצה מעורבת של דתיים וחילונים, והדבר הביא לחילוקי דעות ולוויכוחים שבראשיתם נסבו על ענייני חינוך, אבל קרה לא פעם שהתפתחו והתגלגלו גם לעימותים אישיים. עימותים כעין אלה היו הרקע לפרישתנו מכפר אדומים ולהצטרפותנו להקמת מעלה מכמש. לשמחתנו, במקרה זה, לא הצליחו חילוקי הדעות לפגוע בקשרים ובחברות הטובה עם אנשי כפר אדומים, והללו נותרו בעינם עד עצם היום הזה.

אליהו מלאך הברית עוזר

עם גיבוש הגרעין של מעלה מכמש פנינו ל"אמנה" והיא הזדרזה להעמיד לרשותנו מלווה, אבל בזה לא היה די. היינו זקוקים לתקציב ולעזרה טכנית. בהתחלה הייתה תחושה שההתרצויות לגורמי הממשלה ולסוכנות אינן מניבות את התנובה הראויה. הלחץ שהפעילה "אמנה" והלחץ שהפעלנו אנחנו לא הצליחו לפרוץ את מחסומי הביורוקרטיה. ואז בא לעזרנו... אליהו הנביא. ליוסף בורג, שהיה אז שר

תצלום אוויר של מעלה מכמש ערב הקמתה ובשנת תשע"ד

מהם דבר, אפילו מתשלום שכר דירה פטרו אותם, כך שמענק הקליטה ישמש אותם בעתיד לצרכים חשובים יותר. היזמה הזאת חשפה אותנו לסיפורים מרגשים. בין העולים הגיע זוג שנישא ברוסיה בנישואים אזרחיים. תחת שמי מעלה מכמש עמדו האיש והאישה תחת חופה כשרה למהדרין, וירדו ממנה מוקפים מרקדים-משמחים, אל השולחנות החגיגיים העמוסים כל טוב; עולה חדש אחר שהגיע למכמש, פגש ביישוב לתדהמתו משפחה שהייתה שכנה שלו בעיר הולדתו בבית המועצות; ואפילו עולה קשיש שבאמצע ליל הסדר פרץ בבכי, ובבילוי של ידיד וכמה מילים בעברית, הצליח לספר שליל הסדר האחרון שהשתתף בו, היה בשנת 1922 (!). גם אנו הצטרפנו למאמץ הכללי ואירחנו עולים בביתנו. פעמיים. באחת הפעמים האירוח נמשך כחודשיים, ובסימנם, כשעמד הקרואן שהוכן למענם נכון לקליטתם, התקשו העולים להיפרד מעמנו, ונדרש מסע שכנוע אינטנסיבי כדי לגרום להם לעבור לביתם החדש. לאט-לאט, באולפן שהקמנו למענם כאן, למדו העולים עברית והתאקלמו.

עם הפנים לעתיד

היום יש במעלה מכמש כ-250 משפחות ויותר, שפע של מוסדות חינוך: גני ילדים רבים, בית ספר יסודי, תלמוד תורה ומכינה קדם-צבאית לבנות. ממזרח ליישוב קם "ישוב-בן" - "מצפה דני" ומדרום לנו "נווה ארז". אנחנו בונים תכניות להרחבת היישוב ולקליטת משפחות רבות חדשות ומקווים להוסיף לגדול ולפרוח.

חזקים הם, שסומכים על גבורתם, ואם בערים בצורות הם יושבין - חלשים הם". סיבה נוספת להתנגדותי הייתה התחושה שבמקום שתעבור הגדר שם יגמר היישוב. בסופו של דבר, בעקבות הרצח הוקף היישוב בגדר, אך זו תפסה מרחבי שטח עצומים. אורכה עלה על 7 ק"מ ולמעשה היא הקיפה כל מה שרצינו שייכלל בשטח היישוב. אמנם עשינו זאת בשקט, בצנעה ובלא להקים רעש בתקשורת - אבל העשייה ניכרת בשטח ומעלה מכמש הוא אחד היישובים ששטחיו נרחבים ואינו "יושב על הגדר".

מעולה לעולה כוחנו עולה

נעמי: מיזם חשוב נוסף שטיפלה בו תנועת "אמנה" היה קליטת עלייה. בשנים 91-92 הגיעו ארצה גלי עלייה גדולים. הקיבוצים התארגנו ויזמו את תכנית 'בית ראשון במולדת', וב"אמנה" עודדו את היישובים לקלוט עלייה. נרתמתי לאתגר. הייתי בקשר עם משרד הקליטה ועם קרן קליטה שהתחילה ללוות עולים. פגשנו קבוצות של עולים, באולפנים ובמרכזי הקליטה ששהו בהם, ויזמנו למענם סיורים ביישובים. מטבע הדברים, הפניתי מאמץ להביאם לכאן, והיישוב שלנו נענה ליזמה והסכים לקלוט עולים. בשלב זה התברר שלא די ברצון טוב, שכן מקום לשכן את העולים כמעט ולא היה. פניתי למשפחות מהיישוב בשאלה-בקשה שמא יאותו לפנות חדר בביתן למשימה החדשה, ונעניתי במאור פנים. משפחות מהיישוב אירחו בבתיהן משפחות עולים: זוגות וגם זוגות עם ילדים. מתוך רצון להקל על העולים, לא ביקשו

אלה לא תפגע במרקם היציב שכבר קיים, מה שאין כן יישובים קטנים בראשית דרכם - שבהם כל אחד ואחד צריך לשאת בנטל המשותף וכולם חיים יחד כמו משפחה אחת גדולה.

שיתוף

יצחק: אף על פי שבפגישות הראשונות של הגרעין שהתגבש העלינו את הרעיון להקים יישוב של 'כלל ישראל', היינו: יישוב משותף לדתיים ולחילונים, הרעיון לא נפל על אוזניים קשובות. לרוב, המתנגדים לו היו דווקא האנשים שרקעם התורני היה מבוסס פחות. נראה שהשיתוף הזה נתפס בעיניהם כמאיים. הכיוון שהוסכם עליו אפוא היה להקים יישוב בעל אופי דתי. ההחלטה הזאת הביאה לגיוון מסוג אחר, שאפשר לסכמו כך: "היתרון הכי גדול של היישוב הזה הוא הגיוון שלו, והבעיה הכי קשה שלו היא הגיוון שלו". כל מה שאפשר להעלות על הדעת וגם כל מה שאי-אפשר להעלות על הדעת בתוך הציבור הדתי - יש אצלנו. אפשר ליצור כאן סקאלה שבקצה האחד 'סופר לייט' ובקצה האחר 'דוסיס חרדים'. ובאמצע? כל מה שבאמצע.

בראשית ימי היישוב נהגנו לקיים קידוש משותף כמעט בכל שבת, וגם את כל החגים בשנה הראשונה חגגנו בצוותא. מלבד הקידוש המשותף, היו שבתות שהתקבצנו בהן גם לסעודה שלישית משותפת.

חברים נודים

עד שפרצה האינתיפאדה, הנתיב שבו נסעה הסעת הילדים כלל נסיעה של 7-7 ק"מ בכביש אלון עד צומת רימונים, משם פנתה ההסעה לטייבה והמשיכה לעפרה. היו פעמים שהאוטובוס נרגם באבנים, והורים רבים חשו חרדה. הילדים - כדרכם של ילדים, לא ישבו בחיבוק ידיים: זרקו עליהם אבנים - הם, לפחות חלקם, זרקו בחזרה. משרבו יידוי האבנים, ומפולס החרדה עלה בהתאם, שונה נתיב הנסיעה: מעתה נסעו האוטובוסים דרך של ק"מ אחד בכביש אלון, עד צומת מעבר מכמש, ובצומת עלו על כביש 60 ונסעו בנסיעה ישירה לעפרה.

סילוק הפרעים מכאן בא אחרי הרצח של דניאל פריי, דניאל הי"ד נרצח בלילה בשנתו. זו הייתה הפעם הראשונה שמחבלים חדרו לבית בהתיישבות ופגעו בתושביו. "מצפה דני" הוקם על שמו. הרצח הזה העלה על סדר יומנו סוגיה ישנה-חדשה: הגדר.

יושב על הגדר

נושא הגדר עמד במוקדו של ויכוח גדול שנמשך זמן רב. היו שטענו שהקפת היישוב בגדר היא הכרח ביטחוני. אני נמנית עם המתנגדים. מבחינתי, הגטאות נשארו באירופה. אם יש גדר היא מפריעה לצאת למרדף במקרה הצורך. לדעתי, די בעיון קליל במקורותינו, אפילו למי שבקאותם מגיעה עד כדי הכרת החומש ופירוש רש"י בלבד, כדי להסיק מסקנה זו. כתוב בתורתנו: "ומה האָרץ אֲשֶׁר הוא יֵשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוא אִם רָעָה וְהָהָרִים אֲשֶׁר הוא יֵשֵׁב בָּהֶם הַבְּמִדְבָּרִים אִם בְּמִדְבָּרִים" (במדבר יג, יט), ורש"י מבאר: "סימן מסר להם: אם בפרדים יושבין -

עם ניצל שודפה

מתכוננים לשבת מתוחה. המון עבודות הכנה ומיפוי תושבים לפני כניסת השבת. מתכנסים להוראות במקרה של פינוי היישוב, אך תודה לאל שעבדנו לשווא והשבת בטלמון עוברת בשלום מעורב בשמועות שמגיעות מכיוון נוה צוף ולא נותנות מנוח. עוד באמצע השבת אנחנו שומעים על התופת שם ומזדעזעים, אך בו זמנית נפעמים ומודים על הנס שאין נפגעים. מיד במוצ"ש מתעדכנים ושוב תושבי טלמון מתגייסים לכל משימה: הכנת מבנה לקליטת ציוד שעומד להגיע ממודיעין, צוות שמנקה וצוות נוסף שממייין. תוך כדי כל העשייה אני מקבלת הודעה מבחורה מדהימה שבייתה נשרפה רק יומיים קודם: "מה אפשר לעשות? איך אפשר לעזור לתושבי נוה צוף?", ואני שוב נפעמת מהעוצמות. כל משימה, לא משנה מה גודלה, מיד יש מתנדבים רבים שרק רוצים לעזור.

ועכשיו, ברגע של שקט, כשכל כולי מותשת, תשישות פיזית ונפשית, כל כך הרבה תחושות עולות וצפות בבת אחת. לצד האדרנלין שמתחיל לזרום בעת מצב החירום, האחריות על הקהילה, הפחד על התושבים, חוסר האונים מול האש שמאיימת; גם הכרת הטוב לכוחות הביטחון, התפעלות על העם היושב בציון שלא מפסיק להתעניין ולתמוך, והודיה לה' שאין נפגעים בנפש. היום חזרתי מנוה צוף וסוף סוף הרשיתי לעצמי להרגיש את הימים האחרונים. הרשיתי לעצמי סוף סוף להתפרק, כי אל מול הבתים השרופים, או מה שנשאר מהם, אי אפשר להישאר אדישים.

ואז הגיע יום חמישי בבוקר. לכאורה בוקר שגרתי. לימודים כרגיל לילדים לאחר לילה הזוי של תיזוזים. משפחות חוזרות ליישוב לאחר שנסעו לילה קודם. שקט בסביבה.

ואז פתאום יש עשן, אש תופת דוהרת לכיוון היישוב. מתחילים לפנות שכונה, נערכים לפינוי בית הספר, מקפיצים כוח עזר מתוך היישוב - נשים, גברים, בוגרים - כל מי שנמצא ויכול לעזור בכיבו ובפינוי. יש מחסור בכוחות וכבאיות כי כולם נמצאים בשריפה אחרת בכביש 443. כאוס בשטח. ופתאום אני שוב רואה את הבהלה שראיתי שני לילות קודם. מפנים את המעון ואת גני הילדים בהוראת כוחות הכיבו. ילדים ותינוקות רכים עם בהלה בעיניים מובלים לבית חם ואוהב הרחק מהאש. גגות שומרות על קור רוח, סופרות כל ילד וסורקות את הגן, שרות לילדים בעת הפינוי, למרות שהבתים שלהן בסכנה. תינוקות על הידיים שזה עתה שלפו אותם משנת בוקר מתוקה, הוכנסו אף הם לבית חם ומקבל עד שנלקחו לביתם על ידי הוריהם. מתנדבות מגיעות לתת יד, להרגיע.

בחמ"ל כבר מקבלים את ידיעה ששני בתים נשרפו כליל. למשפחה אחת כבר הודיעו, אם המשפחה השנייה בדרך ליישוב והוטל עלי לספר לה. איך מספרים למישהי שכל הרכוש שלה כבר איננו? אך היא מדהימה אותנו, ואחרי חיבוק היא מודה שזה רק רכוש ואף אחד לא נפגע. היא זו שמחזקת אותנו, ואנחנו חוזרים לעשייה. מאתרים את כל הגנים, יוצרים קשר עם המפונים, מתעדכנים עם הכוחות בשטח ומתחילים לנסות לאסוף את השברים. עובדי המועצה מתייצבים אצלנו, מחזקים ותומכים ומתחילים לפעול אף הם יחד אתנו. לאט לאט מתחיל להגיע נוער לעזור. פורסים אוכל לצוותי החירום ולכוחות הביטחון. עוזרים בטלפונים, מקימים פינה חמה בחפ"ק של כוחות הביטחון. רכזי הנוער מארגנים אותם במשמרות לתצפיות בנקודות שונות ביישוב - מי שמזהה התלקחות או חשד למשהו מדווח מיד. זה מוכיח את עצמו, והם ממשיכים גם אל תוך הלילה. אני שוב נפעמת מהעשייה של החברה האלו.

איך אפשר לסכם במילים את הימים האחרונים? אני מוצאת את עצמי ברגע אחד של שקט, מרשה לעצמי להוריד את החומות והכל מתחיל לצוף. התחושות עולות ואני סוף סוף מתפנה לחוש אותן. אני מקבלת אותן בסוג של הקלה, אולי זה סימן שחוזרים לשגרה.

אחרי ימים ולילות של שגרת חירום, לחץ ועשייה בלתי פוסקת, אני יושבת לי מותשת, עוצמת רגע עיניים ופתאום הדמעות יורדות. אני עוצמת עיניים ואני רואה להבות, אני מריחה עשן, אני מרגישה את הרוחות העזות. אני מתחילה לעבד את החוויה, את העוצמה, את האחריות.

אני חוזרת ללילה ההוא, בין שלישי ורביעי, כשתושבי דולב ובנות האולפנה נמלטו מהיישוב ומצאו מחסה אצלנו בטלמון. את הבהלה הזו שראיתי על פניהם לא אשכח לעולם. הבהלה קצת נרגעת עם קבלת הפנים החמה והמחבקת של עשרות תושבים, שהביאו שמיכות ומטעמים, סחבו מזרונים ועזרו לקלוט ולהרגיע את תלמידות האולפנה, לצד תושבים שבאו לקבל את פני המשפחות שפנו מבתיהם ולהכניס אותן לביתם באמצע הלילה. נפעמתי מהנתינה העצומה בשעות לא שעות.

פחות מיממה מהתפרצות השריפה ביישוב דולב הסמוך זה הגיע אלינו. פתאום קריאה להגיע ולפתוח חמ"ל. הקפצת צוות החירום, פינוי שכונות. שלילת רשימות טלפונים ומפות. יצירת קשר עם כל המפונים ויישור קו שהם התפנו ולאן. יש רוחות חזקות, האש מתפשטת לכיוון שכונה נוספת. שוב מפנים שכונה. לאט לאט התושבים מצטמצמים לאזור אחד, מרוחק מהאש. האש מתקרבת לשכונת קרוואנים. כיתת הכוננות עוברת בית בית לוודא שלא נשאר שם איש. האש קרובה מאוד לחמ"ל. אנו יוצאים החוצה ומתלבטים אם לפנות את עצמנו ונפעמים רגע מהיופי. עץ ברוש שכולו מואר בכתום זוהר על רקע החושך. באמת מראה מרהיב. זה קטע עם האש, היא יכולה להיות כל כך יפה, מרהיבה, אך היא גם כל כך לא צפויה וקטלנית. כוחות הכיבו המדהימים מצליחים להשתלט על האש. החמ"ל לא מפונה, וחלק מהמפונים חוזרים לביתם. צוות החירום מדלל כוחות ומתפזר איש איש לביתו לכמה שעות שינה מבורכות.

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorishon.co.il

מה יקרה

יום חמישי | 15 בדצמבר

ערב למען השתלת כליות בגוש עציון / ט"ז בכסלו 15 בדצמבר

"בוחר כליות ולב" - ערב בשיתוף עמותת "מתנת חיים" העוסקת בתרומת כליות יתקיים במתנ"ס גוש עציון. בערב יעבירו שיחות: סיון רהב-מאיר, הרב ישעיהו הבר, ד"ר קרן צוקרט וייערך פאנל בהשתתפות תורמי ומושתלי כליה. הכניסה חינם בהרשמה מראש. לפרטים: 02-9937999

מרוץ הלפיד בבקעת הירדן / י"ד בכסלו 14 בדצמבר

המרוץ השנתי לזכרו של רחבעם זאבי ז"ל יתקיים בבקעת הירדן בשני מסלולים החל מהשעה 13:30: מסלול של כ-8 ק"מ יצא ממושב משואה ומסלול של כ-3 ק"מ יצא ממושב פצאל. בבוקר, בין השעות 8:00 ל-13:00 יתקיימו סיורים מודרכים. ב-15:30 טקס לזכרו של רחבעם זאבי. לפרטים והרשמה: 02-9946637

הלב והמעטין עם שלמה גרוניך בקריית ארבע / י"ז בכסלו 17 בדצמבר

להקת הלב והמעטין מפגישים מחדש מסורות מופלאות של ניגון ושירה מחצרות חסידים עם שירת חלוצים עבריים סוערת, על אדמת המזרח התיכון. כל העולמות נפגשים במרחב של געגוע חי ואישי לעונג שבת בישראל של המאה ה-21. בהיכל התרבות של קריית ארבע. פתיחת דלתות בשעה 20:15. מחיר כרטיס: 15 ₪. לפרטים והזמנה: www.mk4.org.il

זו לא הדמיה. זו לשם.

הזדמנות אחרונה לרכישת בית חדש בלשם במחירי 2016. הזדרזו והתקשרו

הצטרפו ל-200 המשפחות שהקימו קהילה דתית, מגוונת וייחודית, בישוב חדש ויפהפה, 24 דקות מתל אביב.

ileshem.co.il • 03-6500505 **הריזהב**

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

שוב הכיחו התושבים שהחוסן הישובי והגוש, חזק יותר מכל מפגע ושלמרות הכל אחיזתנו בקרקע איננה מתמידת."

חצי יובל השבוע חגגו ביישוב שבות רחל, מייסודה של תנועת ההתיישבות אמנה, חצי יובל להקמת הישוב. לכבוד האירוע המרגש הוזמן להתארח ביישוב במהלך השבת האחרונה האמן והזמר **גולן אזולאי**. בליל שבת נערך עונג שבת למבוגרים ולנוער שבו סיפר **גולן** את סיפורו האישי מטובל בהרבה צחוק והומור משובח לתוך הלילה, ובצהריים שוחח עם נוער שבות רחל על החוויות והתהליכים האישיים שעבר בחייו. אחרי סעודה שלישית מגבשת, נחתמה השבת בהבדלה מוזיקלית ומלווה מלכה, יחד עם **גולן** ובהשתתפות **הרב בן ציון עמר** ובני נוער ומוזיקאים מהישוב **4**. לקראת הסוף הגיע גם הזמר **מתי שריקי**. מאות התושבים והילדים שהגיעו רקדו, שרו, והיו שותפים לחוויה המרוממת. רכזת הקהילה **מיכל שגיב** מסכמת: "השבת הייתה מוצלחת מעל ומעבר והתושבים בשבות רחל כבר מסתכלים הלאה אל חצי יובל הבא, בהתרחקות רוח ובדיבוק חברים."

פורצים דרך לאחר שנים ארוכות בהן היה חסום, סיומו השבוע רכזי סיור "בשבילנו" בחרש בשיתוף מועצות מנשה ושומרון ואולפנת אלומות את עבודות ההסללה לצורך פריצת שביל שמורת ריחן קציר **5**. המדובר בשביל שיחבר חזרה את שמורת יער ריחן וקניון נמרים עד המעיין כולל אפשרות עלייה לתצפית בקציר, ובחודשים הקרובים צפויות להסתיים גם עבודות סימוני השבילים במקום. מנהל מרכז סיור והדרכה "בשבילנו" **טוביה ברוקנר** מדגיש כי השביל משלב מספר חיבורים "חיבור בין מועצות מנשה ושומרון, חיבור בין טבע לבנייה, חיבור בין יהודים לערבים באופן הפשוט ביותר ובעיקר האהבת הארץ, וכשאנחנו את הארץ אפשר לעשות דברים נהדרים ביחד. מקווה מאוד שכבר באזור חנוכה נחנך בעז"ה את השביל בחזרה."

קליטה חלקה השבוע השתתף ראש המנהל האזרחי תא"ל **אחות בן חור**, בדיונים שיזם חה"כ **מוטי יוגב**, יו"ר ועדת המשנה לעניינים אזרחיים וביטחוניים ביו"ש של ועדת חוץ וביטחון. הדיון התקיים בנושא תכנית לכיסוי סלולרי מלא ביהודה ושומרון שמוביל חה"כ **מוטי יוגב**. במהלך ה-3 שנים האחרונות קמו כבר מעל 5 אתרים סלולריים ועיקר התכנית עוד לפנינו. קמ"ט תקשורת במנהל האזרחי **דודו כהן** דיווח בשיבה כי "המתקן בואדי חרמיה יחל לשדר כבר בסוף דצמבר". מדובר על הבעיה החמורה ביותר בכבישי יהודה ושומרון כאשר קיימים קילומטרים רבים ללא קליטה וללא אפשרות להזעיק כוחות הצלה במקרה חירום. חה"כ **יוגב** אמר בדיון זה: "קליטה סלולרית היא צורך הומניטרי בסיסי שמגיעה לתושבי יהודה ושומרון כמו לשאר אזרחי ישראל, אבל גם צורך ביטחוני מובהק". ראש המנהל האזרחי הוסיף התייחסות לתכנית הכוללת: "ברגע שתהיה הסכמה בין כל הגורמים, משרד התקשורת, חברות, משרד האוצר, המנהל האזרחי ייקח על עצמו להוביל את המהלך ולקדם אותו בצורה מהירה".

מסיבת הודיה בסיומו של ימים אפופי אש ועשן התכנסו השבוע מאות מתושבי הישוב דולב באלום השמחות לאירוע הודיה על הניסים שהתרחשו במהלך אירועי השריפות **3**. הערב נפתח בסרטון המסכם את מראות ומאורעות השריפות ואת תעוזת לוחמי האש והמתנדבים. לאחריו, מנהל הפנימייה באלופנת דולב שניזוקה, **ברוך בן משה**, סיפר על האש שהגיעה לאחת משורות המבנים, כילתה את המבנה הראשון, דילגה על שלושה מבני מגורים של בנות אולפנה וצוות ושרפה עד תום את המבנה האחרון בשורה. הערב הסתיים בהופעה מרגשת של **ישי לפידות** ומועצת השירה היהודית, שבאו במיוחד ליישוב לחזק ולשמוח. מזכיר היישוב, **נתי כרמי**: "התמודדנו עם ימים לא פשוטים. זו לא פעם ראשונה שאנו ניזוקים מפיגועי ההצתה, אך בחסדי שמים הנזק נגרם רק לרכוש ולא לנפש."

עוזרים לנווה צוף בשריפה שהתחוללה לפני כשבועיים בנווה צוף הושמדו כליל 18 בתים על כל הרכוש שהיה בהם. בנס לא היו נפגעים בנפש, אך החוסר במקום למגורים היה קשה ממש. מי שלקח אחריות על הטיפול במשפחות שאיבדו את ביתם ובניסיון להחזיר אותן לשגרה היו תושבי היישוב שאירחו אותן בביתם בימים שלאחר השריפה, ותנועת ההתיישבות אמנה בשיתוף עם מועצה אזורית מטה בנימין אשר תוך כמה ימים עשו מאמץ אדיר והביאו על גבי משאיות עשרה קרוואנים למשפחות שבתן נשרף **1**. השבוע כבר נסלל כביש גישה לאזור הקרוואנים שבכניסה ליישוב, והתכנון הוא שעד השבת הקרובה יגיע ציוד למגורים ראויים והמשפחות ייכנסו לגור בקרוואנים. השלב הבא, הוא מגורים בקרוואלים בסמוך למקום הבתים שנשרפו עד לבניית מגורי הקבע במהרה, כל זאת מתוך רצון למצוא למשפחות פתרונות מגורים בתוך היישוב. למען תושבי היישוב נרתמו מאז השריפה עשרות מתנדבים מכל הארץ שבאו לעזור בתמיכה ובציוד רב שהגיע ללא הפסקה.

תחת גפנו השבוע נערכה בישראל תחרות היין העולמית טרה-וינו. בתחרות, שנערכה בחסות ה-OIV - ארגון היין הבינלאומי, השתתפו כ-615 יינות מ-25 מדינות ברחבי העולם, ביניהן מעצמות יין מובהקות כמו צרפת, איטליה, ספרד, גרמניה, ארה"ב, אוסטרליה ודרום אפריקה. במסגרת התחרות נשפטים מאות יינות מישראל ומרחבי העולם על ידי שופטי יין בכירים מהארץ ומחו"ל, ביניהם כתבי יין, טועמי יין, קניינים, ייננים מובילים ומובילי דעת קהל רבים. יקבי יהודה ושומרון מוכיחים מדי שנה שהם בין היקבים הטובים בעולם, כאשר בין הזוכים השנה: יקב "דרימיה" מהר חברון זכה במדליית הזהב היוקרתית **2**, יקב "טורא" מרחלים זכה במדליית הזהב ובשתי מדליות כסף, יקב "כביר" מאלון מורה זכה במדליית כסף, יקב גוש עציון זכו במדליית זהב כפולה, בשתי מדליות זהב ובמדליית כסף, יקב גבעות זכה בשתי מדליות זהב ועוד.

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: יח"צ סין רהב מאיר, מירי צח, יגל רון, יקי הופמן
לתגובות: perla@myesha.org.il | **המערכת אחראית לתוכן המודעות**

המוציא לאור: מועצת יש"ע
מועצת היישובים היהודיים רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
ביהודה ושומרון וחבל עזה
www.myesha.org.il